

Bruksela, 5 maja 2022 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalne numery
referencyjne:
2022/0098(NLE)
2022/0097(NLE)

7908/22
ADD 1

LIMITE

WTO 58
AGRI 137
UD 76
UK 64

NOTA DO PUNKTU I/A

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Komitet Stałych Przedstawicieli (część II)/Rada
Nr dok. Kom.:	7905/22 + ADD 1, 7906/22 + ADD 1
Dotyczy:	Decyzja Rady w sprawie podpisania, w imieniu Unii, Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczącej zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej – przyjęcie oraz Decyzja Rady w sprawie zawarcia, w imieniu Unii, Umowy między Unią Europejską a Nową Zelandią na podstawie art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu (GATT) 1994 dotyczącej zmiany koncesji w odniesieniu do wszystkich kontyngentów taryfowych znajdujących się na liście koncesyjnej UE CLXXV w następstwie wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej – wniosek o wydanie zgody przez Parlament Europejski

Oświadczenie Komisji

Komisja uważa, że decyzja w sprawie podpisania umowy powinna odnosić się do osoby wyznaczonej przez negocjatora jako osoba uprawniona do podpisania umowy. W związku z tym zmiany, które przewidują, że przewodniczący Rady wyznacza osobę, która ma podpisać umowę w imieniu Unii, nie są zgodne z Traktatami.

Wszystkie akty reprezentacji zewnętrznej w procesie zawierania traktatów, w tym podpisanie umowy międzynarodowej i późniejsze wyrażenie zgody na związanie się tą umową, są zgodnie z art. 17 ust. 1 TUE prerogatywami instytucjonalnymi Komisji, z wyjątkiem takich aktów odnoszących się do umów wchodzących wyłącznie lub głównie w zakres wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa Unii. W przypadku gdy Komisja i inny podmiot wyznaczony przez Radę wspólnie podpisują umowę międzynarodową w imieniu Unii, tylko podpis Komisji jest wiążący dla Unii.

Trybunał Sprawiedliwości podkreślił, że utrwalona praktyka instytucji Unii, która nie jest zgodna z traktatami UE, „nie może zmieniać postanowień traktatów, których instytucje są zobowiązane przestrzegać” (sprawa C-687/15 Komisja Europejska przeciwko Radzie, EU:C:2017:803, pkt 42).

Komisja nie sprzeciwia się przyjęciu zmiany przez Radę kwalifikowaną większością głosów, jednak zastrzega sobie wykonywanie wszystkich swoich praw w tym zakresie.
